

Vinkkejä yhteiskehittämisen menetelmiä hyödyntävälle tiedontuottajalle

Kooste Yhteiskehittämisen menetelmät: tiedon tuottamisesta muutoksen tekemiseen -työpajan ryhmäkeskusteluista 15.1.2015.

Milloin yhteiskehittämistä kannattaa menetelmänä hyödyntää?

- Yhteiskehittämisen menetelmät ovat hyödyllisiä, kun käsillä on monisyisiä ja –tieteisiä yhteiskunnallisia ongelmia.
- Yhteiskehittämisen työtavoista on hyötyä usein koko tutkimusprosessin ajan. Niitä kannattaa käyttää jo tutkimuskysymyksen asettelussa, jotta päästään varmasti käsiksi oikeisiin ongelmiin ja hyödyllisimmistä näkökulmista.
- Menetelmää hyödyntävien kannattaa panostaa yhteiskehittelyä sisältävien osuuksien valmisteluun. Esimerkiksi tilaisuuksien suunnitteluun, osallistujien kutsumiseen ja heidän erilaisten intressien huomioimiseen kannattaa käyttää aikaa, jotta paikalle saadaan oikeat ihmiset ja he jaksavat olla motivoituneesti mukana myöhemminkin.
- Yhteiskehittelyyn osallistuneet arvostavat sitä, että heille kerrotaan sessioiden jälkeen, mitä prosessissa syntyi. Ihmisiä motivoi monesti rahaa enemmän se, että he saavat olla hyödyksi. Tutkimustulosten viestintä on siis tärkeää.

Millaisia haasteita on tullut vastaan tieteiden välisessä yhteistyössä?

- Yhteisen kielen ja käsitteistön löytyminen vie aikaa. Siihen kannattaa kuitenkin alussa panostaa, koska se helpottaa työskentelyä myöhemmin.
- Joskus myös tieteen teon tavat eroavat esimerkiksi johtopäätösten teossa paljon toisistaan, mikä vaatii tutkijoilta luovimista (esimerkiksi lääketiede vs. ympäristötiede).

Millainen tutkimushankkeiden ohjausryhmien rakenne tulisi olla, jotta tutkimus olisi mahdollisimman vaikuttavaa?

- Ohjausryhmää ei kannata paisuttaa liian suureksi, jotta ihmiset sitoutuvat työskentelyyn. Hyvä koko on esimerkiksi 6–8 henkilöä. Varsinaisen ohjausryhmän rinnalle voi koota sparrausryhmiä, jotka kokoontuvat tarvittaessa. Ohjausryhmään on hyvä ottaa mukaan joku laajasti verkostoitunut tiedon loppukäyttäjä.
- Jotta ohjausryhmän kokouksista saadaan mahdollisimman paljon irti, kannattaa muistaa perusasiat: kokouksiin on hyvä valmistella selkeä agenda ja ne tulee vetää huolella, jotta osallistujat kokevat ne hyödyllisiksi.
- Hanketta suunnitellessa on hyvä miettiä, ketkä ovat niitä poliittisia tahoja, joihin kannattaa olla tutkimushankkeen tiimoilta yhteydessä. Oikeiden tahojen löytämisessä apua voi kysyä esimerkiksi eduskuntaryhmien sihteereiltä.
- Päätäjien osallistuminen ohjausryhmiin voi olla hankalaa, mutta heille voi järjestää esimerkiksi erillisiä sidosryhmätilaisuuksia ja suunnitella muunlaisia yhteydenottoja. Ajoitus on päätöksenteon kannalta tärkeää.